

[Gert Petersen]

ning slap tusinder af almindelige lønmodtagere af med deres hus og bekymringer og besvær med huset, fordi det måtte gå på tvangsauktion, og titusinder af bygningsarbejdere blev lettet for besværet med at gå på arbejde.

Det er i sandhed nogle helt specielle lettelser, de fleste danskere har oplevet i de syv år med denne statsminister.

For nogle er der dog tale om regulære lettelser. Det skal vi ikke glemme. Der var millionærerne, der fik skattelettelse. Der var kapitalejerne, som især midt i 1980'erne. . . .

Formanden:

Der må godt være ro i salen. Jo færre der er her, jo mere tales der tilsyneladende.

Gert Petersen (SF):

Der var kapitalejerne, som især midt i 1980'erne tjente fedt på det gode klima, som statsministeren formåede at skabe for dem.

Men for de fleste andre må ordene om, at det skulle blive lettere at være dansker, have haft en meget speciel klang.

Jeg gad vidst, hvordan det i dag opleves af de syge, som ikke mere har råd til at købe den medicin, hvis priser regeringen i samarbejde med Fremskridtspartiet har sendt op i himmelflugten. Det er en tragedie, det er en skændsel.

Er det for stærkt et ord? Jamen hele denne hårdhændede behandling af folk er jo udøvet for deres egen skyld, forstår man af statsministerens indlæg i alle de syv år, suppleret af de forskellige ordførere for regeringspartierne.

Hver eneste hestekur har jo været ledsaget af en meddelelse om, at når den hestekur var overstået, så ville det lysne, så ville gamle Danmark være reddet, og så ville der blive gode kår for alle, beskæftigelse osv.

Og hvad er situationen så i dag? Den er, at vi er tilbage ved start, hvad angår arbejdsløsheden, det samme høje niveau, som da statsministeren tog over for syv år siden, og at udlandsgælden er fordoblet i de forløbne syv år. Hvad angår løsningen af disse to helt centrale opgaver, må statsministeren notere en så rystende fallit, at den vil sikre ham en stor overskrift i Danmarks historie.

Men af og til har regeringen da rost sig af, at den har klaret den tredje hovedopgave: at skabe balance eller endda overskud på statsbudgettet. Men dels er det tvivlsomt, om det er rig-

tigt at gøre det til en hovedopgave i en tid med så stor arbejdsløshed. Der er faktisk andre vestlige lande, som accepterer et begrænset underskud for at bekæmpe arbejdsløsheden. Og dels må regeringen netop nu notere, at et forventet betydeligt overskud i allerbedste fald vil blive forvandlet til et nul. Og hvorfor? Fordi skatteindtægterne er faldende og udgifterne til dagpenge og bistand vokser. I begge tilfælde et resultat af den tiltagende sociale nedgang, sociale deroute, i store dele af befolkningen, fremkaldt af regeringens politik.

Det kan være nødvendigt for at løse nogle opgaver, at befolkningen må yde ofre. Det benægter vi slet ikke fra SF's side. Vi må bare konstatere, at de ofre, som statsministeren i disse syv år har pålagt den brede befolkning, har været ydet forgæves. Nettoresultatet blev ikke en løsning af samfundets økonomiske problemer, men en øget ulighed, en forarmelse af de i forvejen dårligst stillede og utryghed for store grupper i befolkningen.

Disse syv år har i realiteten været brolagt med brudte løfter, og når det er gået sådan med de hidtidige mirakelkure, hvilken grund er der så til at tro, at det skulle gå anderledes denne gang? Hvorfor skal vi tro på statsministeren, når han siger, at hvis vi bare gennemfører noget i retning af hans store plan, så bliver det fint, så ordner tingene sig, når alle hans tilsvarende spådomme fra de forgangne år hver eneste gang er blevet dementeret af virkeligheden?

Derfor har SF ikke været interesseret i at forhandle med regeringen om dens nyeste redningsplan, heller ikke ud fra et håb om at få den modificeret. For selv om vi måske kunne bortluge nogle af de værste giftblomster, ville det stadig være regeringens plan, og vi har set, hvad den slags hidtil har ført til.

Men i øvrigt overbeviste den ene drøftelse, vi havde med regeringen, os om, at giftblomsterne var plantet hårdt og solidt med fuldt overlæg. Den drøftelse havde vi på samme tid, som skatteministeren kom med den udtalelse til Information, som hr. Jes Lunde citerede, nemlig at han ikke ville afvise, at regeringens økonomiske plan rammer skævt, og at det jo også er hensigten. Det fik vi – må jeg sige – til fulde bekræftet under denne ene forhandling.

Derfor må jeg indrømme, at vi med en vis bekymring følger regeringens forsøg på at lokke Socialdemokratiet i en forligsfælde. Vi håber